El repte del bon gironí

Moment Viquipèdia: el Girona ha llepat els mateixos partits que el Sevilla, ha marcat dos gols menys que l'Atlético, n'ha encaixat quatre menys que el Barça, i afronta la jornada 13 set punts per sobre del descens i a tres d'Europa, i tot això, amb una epidèmia de lesions sumada a la idealització pretèrita gestada per la marxa de Machín. Així, doncs, el balanç numèric és fenomenal si hi sumem l'intangible d'haver perdut el factor sorpresa de la temporada passada per allò de ser el nouvingut simpàtic amb el rostre llepapiruletes de no haver trencat un plat. De totes maneres, les persones som ambicioses i sempre volem més, si som pobres volem ser rics, si som rics volem ser reis, i quan som reis busquem judicar la realitat del nostre voltant, i aquest fet, sumat al plany per una inflació inexistent que ens fa perdre uns diners que no tenim, provoca un murmuri nasal decorat per l'esguard restret del gironí amb les canals reproductives obstruïdes pel desús. En definitiva, que és espaterrant passar-nos quatre dies rebentant el WhatsApp mostrant la crescuda de l'Onyar, infravalorar Florència amb allò de "Girona, molt més", marcar la o tancada per seduir dones dels suburbis de Barcelona, o reclamar a l'altre el que nosaltres no fem, però ens hauríem d'exigir no acostumar-nos a l'excepcionalitat, ja que a pesar de la linealitat sedant d'alguns partits, el repte de la consolidació a primera està sent un èxit incontestable gràcies a la feina ben feta i l'absència de qualsevol casualitat. Per estar contents.

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 25-11-2018, Pàgina 20
-L'Esportiu. Girona 25-11-2018, Pàgina 24

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/opinio/article/1509207-el-repte-del-bon-gironi.html